

**İSKENDER
ÖKSÜZ**

BİR DAHA BAKIN

Gözlerinizi ovuşturun ve dünyaya bir daha bakın

İskender Öksüz

Cemil Meriç, yine rahmet istedi: “İdeolojier, idrakimize giydirilen deli gömlekleri!” Bundan güzel nasıl tarif edilebilir. Bu kadar güçlü değil ama benim de bir benzetmem var: İdraklerini ideolojilere kaptırmış insanlar, dünyaya baktıkları zaman dünyayı olduğu gibi görmüyor.

Normal insan, makul insan, dünyaya baktığında ışık gözlerinden içeri girer. O ışık, dünyadaki eşyaya çarpmış ve oradan bakanın gözlerine ulaşmıştır. Işık orada bir görüntü yapar, o görüntüyü sinirler beyne ulaştırır ve insan, dünyada ne varsa onu görür. Beyni vasıtasıyla görüntünün anlamını kavrar.

İdeoloji tutsağında algı süreci bunun neredeyse tam tersi. İdeolojisi, onun idrakini beyaz bir perdeyle kapatıyor. Gözleri dışardan gelen ışığı içeri alma vazifesinin tam tersini yapıyor. Zihni, görüşünü kapatan o beyaz perdeye ideolojisinin hayal ettirdiği saçma sapan görüntüleri yansıtıyor. O da o görüntülerin gerçek olduğunu, gerçek dünyanın o perdedeki akisler olduğunu sanıyor; ona göre davranıyor.

Bu sabah, Engin Alan Paşa'nın bir Tweet'iyle karşılaştım. (Artık X'yle mi diyeceğiz?) Şöyle yazmış:

“Askeri Stratejide önemli bir gerçek vardır: Yığınakta yapılan hata, harbin sonuna kadar düzeltilemez. Şimdi Türkiye, başından beri Suriye ile ilgili yaptığı yığınak (politik, askeri) yanlış ile yüzleşiyor.”

Gençlik yıllarımda Dündar Taşer Ağabey'le sohbetlerimizde defalarca işitmiştim bunu. “Yığınaktaki hata harekâtın sonuna kadar devam eder.” O da rahmet istedi.

Hangi hayalleri görüyordunuz?

Hiçbir ülke kontrolsüz kaçak kabul etmezken, sınırlarımızı sonuna kadar açmak! Biz haklıyız, biz ensarız, onlar muhacir sloganları. Hemen ama hemen yarın Emevi Camii'nde cuma namazı kılacağız hayalleri. Sırf İhvan böyle dedi diye bu davranışları doğru ve gerçek sanmak...

Ne demişti Seyyid Kutub, “‘Milliyetçilik, tarihî, zamanı geçmiş bir bayraktır.’ Kutub'a göre dünya, düşünce ve doktrine dayanan ideolojik komplekslere doğru ilerlemektedir. İslami hareket, bu global eğilimin bir parçasıdır. Kabile kimliğine, ırk veya toprağa dayanan asabiyye gerici, cahili bir kimlik tarzıdır.” (Sayyid Qutb and the Origins of Radical Islamism, Oxford University Press 2013, s: 257-258) İşte biz on milyon kaçağı övünerek Türkiye'ye alırken ideolojimizin perdesine bu hayaller aksediyordu. Nedir bu hayaller? Millet yok. Millî devlet yok. Dolayısıyla sınır yok. Hatta Müslüman ülkelerin ahali de Müslüman değil. Cahiliye devri halkı gibi. Bir tek İhvan “fırkayı naciye”.

Tıpkı, “Faiz sebep, enflasyon neticedir. Bu nastır nas!” derken ideoloji perdesine akseden tuhaf projeksiyon gibi.

Bu hatalardan döndük galiba. Hani ne demişler: Taç giyen baş akıllanır. İyi de bu o baş akıllanana kadar o tacın tebaasına ne olur? Ama Alan Paşa'nın, Dündar Taşer'in dediği gibi yığınaktaki hatanın etkileri, azalarak değil, katlanarak devam ediyor. Harekâtın ne zaman biteceği, bitip bitmeyeceği belli değil. Bakalım önce kim biter. O mu biz mi? Gerçek şu ki milletler dünyasında, yani gerçek dünyada “harekât” hiç bitmez.

Pistin ışıklarını görüyorum

Bu büyük hataları yaparlarken acaba ideolojilerinin perdesinde hangi görüntüler oynuyordu? Korkunç bir uçak kazasını hatırlıyorum. 30 Kasım 2007 gecesini, İstanbul- Isparta seferini yapan bir uçak, 57 yolcusu ve mürettebatı ile dağa çakılmış, kazadan sağ çıkan olmamıştı. Ölenler arasında 6 bilim insanı vardı. Onlardan Prof. Dr. Engin Arık Hanımefendi ile kısa bir telefon temasımız olmuştu. Arık Hoca, toryum ve hızlandırıcı kullanarak güvenli nükleer enerji elde etme projesi peşindeydi. Ben de bir öğrencimi, Türkiye’de toryum varlığı ve ekonomisi üzerinde tez yapması için ona yönlendirmiştim. Arık Hoca da bizi Ankara Üniversitesi’ndeki bir meslektaşına yollamıştı. Arık Hoca ve ekibi Türk bilimi, Türk fiziği için büyük kayıptı.

O kazanın kaçak Suriyelilerle, faiz sebep, enflasyon sonuç “nas”ıyla ne ilgisi var diyeceksiniz. Şu ilgisi var. Uçak çakılmadan önce pilotun telsizden kaydedilen son sözleri şöyleydi: “Isparta pistinin ışıklarını görüyorum.”

2007’deki acı kazada, pilotun gerçekten mevcut olmayan bir şeyi gördüğüne inanması 57 kişiyi kaybetmemize sebep oldu.

Son on yıllarda mevcut olmayan muhacir ve ensarı, aslı olmayan ekonomi modellerini var ve Allah’ın emri sanmamız neler kaybetmemize sebep oldu? Daha neler kaybedeceğiz? Bu uçakta 57 kişi değil, kaçak yolcularla birlikte neredeyse 100 milyon kişi var. Gözü ve umudu bizde olan başka yüz milyonlar da cabası.